

MISSATGE DEL DIA MUNDIAL DEL TEATRE 2022

El missatge del Dia Mundial del Teatre de 2022, ha estat a càrrec del director de de òpera, teatre i festivals Peter Sellars. Nascut a Pittsburgh, Pensilvània (EUA), ha guanyat reconeixement internacional per les seves interpretacions innovadores i transformadores dels clàssics, la defensa de la música contemporània i del segle XX i projectes col·laboratius amb artistes creatius i escènics. La seva obra il·lumina el poder de l'art com a mitjà d'expressió moral i acció social. El seu missatge és el que segueix:

Benvolguts amics: Mentre el món penja cada hora i cada minut d'un degoteig diari de reportatges noticiosos, volgués convidar-nos a tots nosaltres, com a creadors, a entrar en el nostre abast, esfera i perspectiva adequats del temps èpic, el canvi èpic, la consciència èpica, l'èpica. reflexió i visió èpica?

Estem vivint en un període èpic en la història humana i els canvis profunds i conseqüents que estem experimentant en les relacions dels éssers humans aconseguixo mateixos, entre si i amb els mons no humans estan gairebé més enllà de la nostra capacitat de comprendre, articular, parlar de, i expressar. No estem vivint en el cicle de notícies de 24 hores, estem vivint a la vora del temps. Els periòdics i els mitjans de comunicació estan completament desequipados i incapaços de fer front al que estem vivint.

On és el llenguatge, quins són els moviments i quines són les imatges que podrien permetre'ns comprendre els profunds canvis i ruptures que estem experimentant? I com podem transmetre el contingut de les nostres vides en aquest moment no com un reportatge sinó com una experiència? El teatre és la forma d'art de l'experiència.

En un món aclaparat per vastes campanyes de premsa, experiències simulades, pronòstics espantosos, com podem anar més enllà de la repetició interminable de números per a experimentar la santedat i la infinitat d'una sola vida, un sol ecosistema, una amistat o la qualitat de la llum en un cel estrany? Dos anys de COVID-19 han atenuat els sentits de les persones, reduït la vida de les persones, trencat les connexions i ens han col·locat en una estranya zona zero d'habitació humana.

Quines llavors han de plantar-se i replantar-se en aquests anys, i quines són les espècies invasores que creixen massa i que han d'eliminar-se per complet i finalment? Molta gent està al límit. Tanta violència està esclatant, irracional o inesperadament. Tants sistemes establerts s'han revelat com estructures de crueltat contínua.

On són les nostres cerimònies de record? Què necessitem recordar? Quins són els rituals que ens permeten finalment reimaginar i començar a assajar passos que mai abans havíem donat? El teatre de la visió èpica, el propòsit, la recuperació, la reparació i la cura necessita nous rituals. No necessitem que ens entretinguin. Necessitem reunir-nos. Necessitem compartir l'espai, i necessitem conrear l'espai compartit. Necessitem espais protegits d'escolta profunda i igualtat.

El teatre és la creació en la terra de l'espai d'igualtat entre humans, Déus, plantes, animals, gotes de pluja, llàgrimes i regeneració. L'espai de la igualtat i l'escolta profunda està il·luminat per la bellesa oculta, que es manté viva en una profunda interacció de perill, equanimitat, saviesa, acció i paciència.

En El Sutra de l'Ornament Floral, Buda enumera deu tipus de gran paciència en la vida humana. Un dels més poderosos es diu Paciència per a Percebre Tot com a Miratges. El teatre sempre ha presentat la vida d'aquest món com un miratge, permetent-nos veure a través de la il·lusió humana, l'engany, la ceguesa i la negació amb claredat i força alliberadores.

Estem tan segurs del que estem mirant i de la forma en què ho estem mirant que som incapaces de veure i sentir realitats alternatives, noves possibilitats, diferents enfocaments, relacions invisibles i connexions atemporals.

Aquest és un temps per a un profund refrescar de les nostres ments, dels nostres sentits, de la nostra imaginació, de les nostres històries i del nostre futur. Aquest treball no pot ser fet per persones aïllades treballant soles. Aquest és un treball que necessitem fer junts. El teatre és la invitació a fer aquest treball junts. Gràcies profundament pel teu treball.

Peter Sellars.